

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. Пазарджик, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александър Люб. Александров

Членове: Коста Ст. Стоянов
Димитър Бишуров

при участието на секретаря Константина Д. Рядкова
в присъствието на прокурора Г. Хр. К.
като разгледа докладваното от Александър Люб. Александров Частно
наказателно дело № 20225200200514 по описа за 2022 година

Производството е по чл.32 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции /ЗПИКонфОтнНалФС/ във връзка с чл.16, ал.1 – 8 от същия закон.

Постъпило е искане за признаване и изпълнение на Решение на германски съдебен орган, а именно с официално наименование **Amtsgericht Schwerin** /Окръжен съд Ш./ с рег. № **33 Cs 158/18** от 22.11.2018 г., влязло в сила на 12.02.2019 г., постановено на основание чл.13 Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета, относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции по отношение на лицето Т. Д. К., ЕГН ***** от П. (след справка в НБД). Към искането е приложено удостоверение по чл.4 от цитираното Рамково решение – в оригинал на немски език и в превод на български език и заверено копие на решението, въз основа на което е издадено удостоверението.

Прокурорът поддържа становище, че искането следва да бъде уважено,

като се признае от съда на германското Решение и се изпрати за изпълнение на НАП. Не сочи доказателства.

Засегнатото лице Т. Д. К. не се явява. Същият не е намерен на посочения адрес, за да бъде редовно призован, предвид което му е назначен служебен защитник на основание чл.16, ал.3 от ЗПИКонфОтнНалФС.

Съдът, за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпилото искане за признаване и изпълнение на Решение № **33 Cs 158/18**, влязло в сила на 12.02.2019 г., постановено от германски съдебен орган - **Amtsgericht Schwerin /Окръжен съд Ш./**, ведно с приложените към него удостоверение и решение.

Депозираното в съда удостоверение по чл.4 от Рамковото решение, съдържа всички реквизити, съгласно Приложение № 2 към чл. 4, ал.1 от ЗПИКонфОтнНалФС.

По делото е депозирано и решение за налагане на парична глоба, което е издадено от Държава членка на Европейския съюз – Г., а именно от несъдебен орган въз основа на действия, които съгласно нейния национален закон се преследват като правонарушения. Установява се от представеното удостоверение, че Решението с рег. № **33 Cs 158/18**, влязло в сила на 12.02.2019 гг.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗПИКонфОтнНалФС, настоящето Решение е от тези актове за налагане на задължение за плащане, чието признаване може да се иска от компетентния български съд, като се постанови и съответното му изпълнение. Съгласно чл. 5 от ЗПИКонфОтнНалФС, посоченото удостоверение е изпратено до компетентния орган в Република България с надлежен превод на български език.

В удостоверението се сочи физическото лице, по отношение на което е наложена финансовата санкция Т. Д. К., посочена е и паричната сума, която е наложена с решението за осъждане за престъпление в размер на 1 500 евро, както и 73.50 евро разноски за разходите по съдебното производство или общо 1 573,50 евро.

В удостоверението подробно са записани и обстоятелствата, при които е извършено престъплението от засегнатото лице, включително по място и време, а именно :

Осъденото лице не е подало или не е подало правилно или ненавременно в Bobzin в периода от 23.05.2016 г. до 16.08.2016 г. в разрез със § 15a алинея 1 абзац 1 на Закона за несъстоятелността иск за откриване на процедура по несъстоятелност.

От 23.05.2016 г. въпросното лице е бил управител на фирма STS System Transport Solution GmbH, вписана в Търговския регистър на Районен Съд Schwerin като HRB 9890. Въпреки че представяното от него дружество още най-късно през февруари 2016 г. става неплатежоспособно, той в качеството си на назначен управител не подава необходимия съгласно § 15a на Закона за несъстоятелността иск за откриване на процедура по несъстоятелност за имуществото на представяното от него дружество в Районен Съд Schwerin.

През февруари 2016 г. спрямо STS System Transport Solution GmbH има непогасени искания в размер на 44.100,00 евро. Фирмените сметки са с отрицателно салдо в размер на -13.700,00 евро, като по този начин е налице недостиг на средства в размер на 57.800,00 евро. Този недостиг в последствие постоянно нараства. До август 2016 г. непокрытите задължения на кредиторите достигат до приблизително 457.500,00 евро. Die STS SystemTransport Solution GmbH още в момента на поемането на управителската дейност от въпросното лице е била прекратила своята фирмена дейност. От въпросното лице не е била развивана повече фирмена дейност. Въпросното лице обаче не подава също така иск за откриване на процедура по несъстоятелност за имуществото на STS System Transport Solution GmbH, въпреки че фирмата е била неплатежоспособна.

На 15.08.2018 г. дружеството е заличено от Търговския Регистър съгласно § 394 алинея 1 на Закона за производството по семейноправни спорове и за охранителните производства поради липсата на имущество.

Посочена е и правната квалификация на извършеното престъпление: - умишлено забавяне на процедура за несъстоятелност, наказуемо по § 15a ал. 4 Insolvenzordnung (Закона за несъстоятелността)

Съдът намира, че е налице хипотезата на чл. 30, ал. 1 от ЗПИКонфОтнНалФС, тъй като депозираното по настоящето дело Решение за налагане на парична глоба е постановено в наказателно производство в държава членка на Европейския съюз. Същевременно същото се отнася за деяние, което не е включено в каталога на чл. 30, ал. 2, от

ЗПИИРКОРНФС и чл. 5 от Рамково решение 2005/214/ПВР , поради което е необходимо да се изследва въпросът за наличието на двойна наказуемост . Отговорът на този въпрос е положителен, защото видно от посоченото в удостоверението фактическо описание на деянието българското законодателство – НК, също инкриминира като престъпни идентични деяния в хипотезата на чл. 227 б от НК. В този смисъл са налице условията за признаване и изпълнение на територията на Република България на това Решение. Достатъчно конкретно и ясно, включително с посочване на точно време, място и начин на извършване, са изложени обстоятелствата, при което наказуемите деяния са извършени от заинтересованото лице, видът им, както и конкретните, нарушени с тях, приложими за деянието материално - правни наказателни разпоредби (правната квалификация) от съответния закон на издаващата решението държава (Закон за несъстоятелността на ФРГ). Посочено е също и точното правно основание – конкретните процесуални норми, по реда и съгласно които е проведена съдебната процедура и са приложени съответните санкционни норми /§ 15a ал. 4 Insolvenzordnung (Закона за несъстоятелността)/

В тази връзка, съдът намира за необходимо да посочи, че в рамките на настоящото съдебно производство не притежава възможност за извършване на преценка за законосъобразност на проведената съдебно – наказателна процедура, основателност и доказаност, както и за съобразеност на наложената финансова санкция с тежестта на извършените наказуеми деяния и относно съпричастността на засегнатото лице към приетите за осъществяване от съдебния решаващ чуждестранен орган престъпления, чието извършване му е вменено във вина. Изпълняващата страна, в случая българската, основавайки се на принципа на взаимното доверие между страните от ЕС и техните правни системи (съдебна и административни), няма право по Рамковото решение 2005/214/ПВР и по ЗПИИРКОРНФС да изисква допълнителна информация за доказаност на деянията, подробно описани в удостоверението. В случая е достатъчно, че в него, съгласно чл. 35, т. 1 от ЗПИИРКОРНФС, е посочена ясно санкционираната дейност, индивидуализирана по спецификата си, по вид, време, място и правно основание. Наложена финансовата санкция е по-висока от 70 евро, като не са налице и останалите хипотези предвидени в чл.35, в това число и по т.9., освен констатираното от настоящия съд основание за отказ по чл 35, т. 3,

предл.първо от ЗПИИРКОРНФС, а именно изпълнението на решението да е с изтекла давност по българското законодателство.

Видно от приложеното удостоверение Решението е постановено на 22.11.2018 г и е влязло в сила на 12.02.2019г., т.е. налице е хипотезата на чл. 82 ал.1 , т. 5 от НК,където е предвидено, че наложеното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба .

От данните по настоящето дело е видно, че са изтекли повече от три години от влизане в сила на решението.Въпреки, че в ал.4 на цитираната норма е предвидено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказанието не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в алинея 1, дори и да се приеме, че с издаване на удостоверението давността е прекъсната,то абсолютната тригодишна давност за изпълнение на глобата отново следва да се счита за изтекла към днешна дата, тъй като тя е настъпила на 12.02.2022 г. и това при положение, че не се взема под внимание факта, че самото удостоверение също е издадено след изтичане на тригодишният абсолютен давностен срок, а именно на 28.07.2022 г.

От друга страна, във връзка с посочените в чл.35 основания за отказ, съдът намира за необходимо да отбележи, че същите са изброени в закона при условията на факултативност и нито едно от тях не е абсолютно или императивно за съда. Съобразявайки това, съдебният състав прецени, че изтеклата, съгласно българското законодателство, давност на наложеното наказание "глоба" – чл. 82, ал. 4, вр. ал. 1, т. 5 от НК, не следва да се прилага поради няколко съображения. За съда не е известно, независимо от служебно проявената инициатива да провери чрез отправено запитване до издаващата държава, дали е образувано изпълнително производство за събиране на глобата, тъй като към датата на днешното съдебно заседание отговор все още е получен. Независимо от това, при наличие на такова, което би било резонно, изводимо от изтеклия период от време между датата на влизане в сила на съдебното решение и изпращането му за процесното изпълнение, то българският съд не може да се позове на преклузивния ефект на материално – правния институт на давността. Но дори хипотетично и да не е налице образувано изпълнително производство в изпращащата държава, то отново съдът не намира основание да се възползва от предвидената в чл. 35, т. 3 от

ЗПИИРКОРНФС възможност. Това е така, тъй като в удостоверението по чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР изрично е посочено, че давностният срок за изпълнение на финансовата санкция според германското законодателство изтича на 11.02.2024 г., което настоящият съдебен състав намира, че по никакъв начин не противоречи нито на основните принципи на българското наказателно право, нито на тези, защитени от КЗПЧОС, нито на предвидените в чл. 36 от НК цели на наказанието. Напротив, изпълнението на наложената финансова санкция – "глоба", изцяло би способствала за постигането на същите.

Настоящият съд има задължението да провери съгласно чл. 35, т. 9 от ЗПИКонфОтнНалФС, дали съответното лице, съгласно удостоверението е било уведомено лично, или чрез упълномощен представител, относно правото си да обжалва решението и относно сроковете за това, съгласно законодателството на издаващата държава, както и дали е било уведомено лично или чрез представител относно производството, съгласно законодателството на издаващата държава. Видно е от депозираното пред съда удостоверение, че тези изисквания са били изпълнени от издаващата държава. С оглед именно прилагане принципа за взаимно признаване на финансови санкции, съобразно и цитираното по-горе рамково Решение, това става между компетентните органи на съответните държави членки на ЕС на базата на взаимното доверие. В този смисъл е достатъчно в удостоверението по чл. 4 от ЗПИКонфОтнНалФС да е посочено от издаващата държава, че по отношение на засегнатото лице са спазени процедурите, посочени по-горе - както е в настоящето удостоверение.

Освен това се установи, че засегнатото лице не е представило доказателства за пълното или частично изпълнение на наложената му парична глоба и дължимите разноси – съгласно чл.33 от Закона.

С оглед изложеното съдът намира, че следва да се признае депозираното решение, като се постанови и неговото незабавно изпълнение.

Равностойността на сумата от 1573,50 евро в български левове по курса на БНБ за деня на постановяване на Решението за налагане на финансова санкция възлиза общо 3 077.49 лв., с оглед разпоредбата на чл.16 ал.8 от Закона.

По изложените съображения Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА Решение № 33 Cs 158/18 от 22.11.2018 г., влязло в сила на 12.02.2019г., постановено от германски съдебен орган с официално наименование – **Amtsgericht Schwerin /Окръжен съд Ш./** с което на **Т. Д. К., ЕГН *******, българин, български гражданин, с постоянен адрес гр.П., е наложена финансова санкция общо в размер на **1 573, 50 евро**, от които 1 500 евро за осъждане за престъпление по реда на **§ 15a ал. 4 Insolvenzordnung (Закона за несъстоятелността)**, както и сумата от 73.50 евро разходи във връзка със съд.производство с **обща парична левова равностойност 3 077.49 лв.**

ПОСТАНОВЯВА незабавно изпълнение на Решението.

ПРЕПИС от настоящето Решение да се изпрати незабавно за изпълнение на ТП на НАП - Пазарджик – по реда на ЗНАП и ДОПК.

РЕШЕНИЕТО на Пазарджишкият окръжен съд подлежи на обжалване в 7-дневен срок от днес пред Пловдивски апелативен съд, като обжалването не спира изпълнението.

ДА СЕ УВЕДОМИ НАП, че следва незабавно да уведоми Пазарджишкия окръжен съд за предприетите действия по изпълнението на Решението, както и да уведоми съдът незабавно при приключване изпълнението на Решението.

ДА СЕ УВЕДОМИ незабавно компетентния орган на издаващата държава –ФР Г. , за признаването на Решението за налагане на финансова санкция като му се изпрати по факс писмен превод на диспозитива на решението на съда от български на немски език, което се възлага превода на преводаческо бюро от гр. Пазарджик, на които да се изплати сумата по фактура, от бюджета на Пазарджишкия ОС

КОПИЕ от уведомлението, изпратено до компетентния орган на издаващата държава – ФР Г. да се изпрати и на Министерството на правосъдието на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____